

[Anker Lau.]

medlem hr. Tholstrups mening, at han vil gå ind for, at vi helt skal bremse tobaksimporten. Det er vel ikke meningen, for så er det noget nyt, som det vil være værd at notere. Det er klart, at hvis vi allesammen ville holde op med at ryge, kunne vi bruge de sparede penge til en masse fornuftige ting. Men når man taler sådan, skal der også være en smule mening og alvor i det, så det ville måske være lettere, om det ærede medlem hr. Tholstrup for at undgå fremtidige misforståelser klarede dette problem. Iøvrigt vil jeg mene, at dette spørgsmål ligesom det andet, vi har talt om i dag, skal behandles i vareforsyningsudvalget, og at en sådan forhandling kan blive mere frugtbar end en dyberegående drøftelse i dag.

(Kort bemærkning).

Arnth Jensen: Som min partifælle, det ærede medlem hr. Anker Lau oplyste, har jeg tidligere været inde på dette spørgsmål, og jeg havde egentlig også ønsket at knytte nogle flere bemærkninger til det, forespørgeren er kommet frem med i dag; men under hensyn til, at dette spørgsmål vil blive behandlet i vareforsyningsudvalget, skal jeg afholde mig fra at udtale mig i dag, idet jeg dog gerne vil sige, at rigsdagen inden altfor længe må komme tilbage til spørgsmålet, også til hele fordelingsspørgsmålet, som efterhånden er i en sådan uorden, at man må sætte ind her.

Jeg tager altså det forbehold senere at komme tilbage til sagen.

Stæhr Johansen: Man kan i hvert fald give det ærede medlem hr. Tholstrup det med på vejen, at det er et aktuelt spørgsmål, han har rejst, men man må til gengæld tilføje, at det tidspunkt, hvorpå han har rejst spørgsmålet, måske kunne have været heldigere valgt. Vi står jo i den situation, at forhandlingerne i de forskellige udvalg imellem regeringen og oppositionen om hele den økonomiske politik, der skal føres her i landet, kun er på begyndelsesstadiet, så man kan vel sige, at det ærede medlem hr. Tholstrup måske skulle have ventet, indtil man har set, hvor langt man kan nå i forhandlingerne i disse udvalg. Men når sagen nu er rejst, er det naturligvis rigtigt at fremhæve de problemer, der knytter sig til den, og nævne nogle af de vanskeligheder, man har at kæmpe med på dette område, og jeg vil derfor gøre nogle ganske få bemærkninger.

Regeringen og ikke mindst den tidligere handelsminister har efter min mening i de

år, der er gået, hvor vi delvis har haft Marshallhjælpen at arbejde med, vist meget stor tilbageholdenhed, en tilbageholdenhed, der engang imellem har virket, som om man havde til hensigt at yde en vis modstand imod motorkørslen her i landet. Man burde i en helt anden udstrækning, end man har gjort det i de gode tider, hvis jeg må bruge det udtryk, have udnyttet situationen til en større import. Jeg er klar over, at vanskelighederne er større i dag, men jeg mener, at man har forpasset det tidspunkt, da man kunne have genopbygget en stor del af den automobilpark, der i dag er meget forældet. Vi må huske på, at krigen og ikke mindst brugen af generatorer har slidt på vor bilpark, så at automobilernes levealder er blevet kortere, end den var tidligere.

På enkelte områder mener jeg ikke, man kan give handelsministeren ret. Når han udtaler, at der ikke er mangel på lastbiler i øjeblikket, vil jeg afgjort hævde, at der er en sådan mangel i øjeblikket, og jeg vil overfor den højtærede handelsminister pege på et for hele landet vigtigt spørgsmål, nemlig vore rutebiler. Den vognpark, vi der har til disposition, er i en sådan stand, at den ikke er tilfredsstillende, og af færdselspolitiets beretninger vil man også kunne se, at mange uheld skyldes, at automobilerne ikke er i den stand, man kunne ønske sig. Ca. 11 pct. af vore rutebiler er omkring 19 år gamle og ca. 13 pct. er 16—18 år gamle og 34 pct. er fra 10 til 15 år. Det vil sige, at over 57 pct. af vore busser og rutebiler er over 10 år gamle. Når man regner gennemsnitslevetiden for disse vogntyper til 6—8 år, kan man forstå, i hvilken forfatning rutebilerne er.

Der er også et andet område, jeg gerne vil pege på, der netop beviser, at der er mangel på lastbiler i øjeblikket; det er et område, jeg selv har lidt kendskab til, og det er et så vigtigt område som ambulancer og automobiler til brandslukning, de såkaldte motorsprøjter. Jeg ved tilfældigvis, at varedirektoratet netop i disse dage har givet afslag på en ansøgning om, såvidt jeg husker, fire chassiser til at bygge automobilsprøjter på. Jeg tror, den højtærede handelsminister meget godt ved, at der næppe er noget byråd, der går til en bevilling af denne art, hvis ikke det er bydende nødvendigt. Der er ikke noget brandforsikringselskab, der vil give til-ladelse til indkøb af automobilsprøjter, hvis det ikke er bydende nødvendigt, og dog kan man i dag ikke få bevilget de pågældende chassiser. Jeg synes, at dette beviser,